Magajad ehmatasiwad nönda ära, et möni örna werega ûsna pool surnuks jäi. Kui jälle toibunud oliwad, waatasiwad n'ad ûksteise silmi ja kûsisiwad, mis see tähendama pidi ja mis plarin see oli? Wanad naised ütlesiwad: „See ikka wist midagi tähendab — kas surewad peigmees ja pruut ära, wõi tähendab see suurt wiljaikaldust." — No, eks ta ole ebausulistele ikka suur tähendus. Kallis aeg! — niisugune hirmus mûrin!

Nûid rääkisiwad mõned ka, kudas keegi seda õnnetust maitseda saanud. Ûks wanadlane naisekonks, kellele lõuaweeder natukene lodew (lahti) oli, platerdas suure häälega: „Mina mõtlesin: no nûid on wiimnepäew juba käes! taewas laguneb ära ja pilwetûkid kukuwad mulle wastu nägu! Jumal ole mulle patusele armuline!"

Need arwatud pilwetûkid ei olnud muud, kui lihasûldi tûkid, mis kausi seest wälja kukkusiwad. Mõned arwawad, et pilwed tarretanud lihaleeme sarnatsed on, mis aga mitte tõsi 'pole.

Selle kõlina ja pragina pääle jooksiwad nûid kõik pulmalised kokku. Kes seda kuulsiwad, imetelesiwad wäga selle üle. Mõned ütlesiwad: „Kass wist ajas maha!" — „Kass jah!" ütles ûks teine, — „aga kahejalgne kass. Siia tuli eila õhtu ûks wõeras poisike ja nokutas koldekiwi pääl, kust ta pärast ahju taha ronis. Ehk wõib praegu alles sääl olla, — waatame järele." Nûid mindi poisi otsima, ja waata — sääl ta oligi, mehike! Aga kes wõis tõeste tema sûiks tunnistada? Poiss näitas raskeste magawad, ega liigutanud silma-ripsedki, kui teised sinna tuliwad. N'ad kûsisiwad temalt, aga poiss arwas seda mitte täädwad, kelle sûi see on. No mine wõta nûid kinni, kelle temp see wõis olla. Aga mis ûks ei mõista, mõistab jälle teine. Ûks karusekihwamees, kes 20 aastat kroonut teeninud arwas olewat, ja selle eest eneselle „maa-kirwe" nina alla saanud, ütles: „Waadake esite ta riided ja käed järele, kas sääl ehk mitte mõnda märki kûlles leida 'pole."